

Dosarul nr. 1-97/24
1-24064597-09-1-13062024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

03 iulie 2024

or. Sângerei

Judecătoria Bălți (sediul Sângerei)

Instanța de judecată, compusă din:
Președintele ședinței,
judecătorul
Grefier

Hristina Craveț
Maria Goraș

Cu participarea procurorului
Avocatului

Marian Ramașcan
Ion Popescu

a examinat în ședința de judecată publică cauza penală privind învinuirea lui
*****, IDNP *****, născut la *****, originar și domiciliat
în r-nul *****, sat. *****, studii medii, supus militar,
căsătorit, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii
Moldova, anterior judecat:

1.prin sentința Judecătoriei ***** din 15.09.2016 procesul
penal în baza art. 217 alin. (1) CP al RM a fost încetat în
temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind
amnistia.

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal al Republicii
Moldova.

*Cauza penală s-a aflat pe rolul instanței de la data de 13 iunie 2024 până la
data de 03 iulie 2024.*

*Cauza s-a judecat în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ CPP, pe
baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Asupra materialelor și probelor din dosar, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

1.1.Inculpatul ***** a săvârșit corupere activă în următoarele circumstanțe:

1.2.La data de 25.04.2024, aproximativ la ora 18:50, *****, care conform
ordinului nr.5 ef. din 04.01.2024 deține funcția de subofițer superior al Serviciului
patrulare al Secției securitate publică a IP *****, fiind implicat în serviciu de

reacționare operativă, se afla în apropierea satului Sloveanca raionul *****, cu automobilul de serviciu de model "*****" cu numărul de înmatriculare *****. Tot atunci, în legătură cu deplasarea haotică a unui motocultor, el a stopat unitatea respectivă de transport, la volanul căruia s-a adevărat a fi *****. Ulterior, aproximativ la ora 19:15 *****, care se afla în stare de ebrietate, aflându-se în spatele automobilului de serviciu, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu și anume pentru a nu-l documenta pe faptul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, a pus în port bagajul automobilului poliției de model "*****" cu numărul de înmatriculare ***** bani în sumă de 100 euro (1 913 lei).

2. ANALIZA PROBELOR

Fiindcă cauza s-a judecat în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ CPP pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată a analizat următoarele probe prezentate de procuror și acceptate de inculpat, care demonstrează integral vinovăția acestuia:

-declarațiile martorului *****, depuse în cadrul urmăririi penale și din care rezultă că, la moment deține funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare a Inspectoratului de Poliție *****, în grad special de agent-șef. La 25 aprilie 2024, a fost implicat în serviciul de reacționare operative „*****” din cadrul Inspectoratului de Poliție ***** împreună cu subofițerul superior al Serviciului Patrulare a Inspectoratului de Poliție *****, *****, cu automobilul de serviciu de model „*****” cu n/î „*****”. După masă în jurul orelor 16:50, au avut o solicitare în sat. ***** r-nul *****, unde s-a deplasat împreună cu colegul ***** și au documentat cazul la care au fost solicitați. După ce a finisat de documentat cazul la care s-au deplasat în sat. ***** r-nul *****, a urcat în automobilul de serviciu și s-a deplasat să patruleze străzile din satele din vecinătate a sat. ***** r-nul *****. În jurul orelor 18:50 deplasându-se cu automobilul de serviciu pe traseul L-268 spre *****, a observat că, din direcția de deplasare ***** r-nul ***** spre ***** r-nul ***** se deplasa un motocultor, care se deplasa haotic pe traseu. Atunci a fost conectat girofarul la automobilul de serviciu, iar motocultorul a fost stopat pentru a fi verificată cauza deplasării acestuia haotic pe traseu. După ce motocultorul a fost oprit, el și cu colegul său s-au apropiat de acesta, unde s-au prezentat, după care acesta a fost întrebat dacă are asupra sa vrun act de identitate. Atunci conducătorul motocultorului s-a prezentat ca *****, domiciliat al sat. ***** r-nul *****. În timpul discuțiilor cu *****, de la acesta s-a simțit un miros specific de alcool din cavitatea bucală, pe lângă toate acesta mai avea și o vorbă neclară, fapt din care a apărut o bănuială că, dînsul se află în stare de ebrietate. ***** fiind întrebat dacă a servit sau nu băuturi alcoolice, acesta a recunoscut faptul că, a servit băuturi alcoolice și anume 3-4 pahare de vin. Auzind despre faptul că, ***** a recunoscut că a servit băuturi alcoolice, după care a urcat la volanul motocultorului, i-au comunicat acestuia că, a încălcat prevederile art. 233 alin. (3) din Codul contravențional, totodată l-au informat că pentru încălcarea dată i se va

întocmi un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 233 alin. (3) din Codul contravențional. Atunci i-a spus lui ***** să-i prezinte buletinul de identitate, la ce acesta i-a comunicat că, acesta este acasă. Atunci a mers cu ***** la el la domiciliu, de unde acesta a luat buletinul de identitate și au revenit înapoi unde acesta a fost stopat. În timp ce se deplasau cu automobilul de serviciu, ***** tot îi propunea mijloace financiare pentru a nu fi documentat. Ajungând la locul stopării a lui ***** , i-au adus la cunoștință acestuia că, urmează să fie supus testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager”, pentru a constata concentrația vaporilor de alcool în aer expirat de către acesta. Atunci s-au apropiat de portbagajul automobilului de serviciu unde era amplasat aparatul „Drager”, a început să filmeze cu telefonul mobil de model „*****” ce-i aparține pentru a fixa momentul testării a lui ***** , colegul său ***** a deschis cutia în care se afla aparatul „Drager” și atunci ***** s-a apropiat de portbagajul automobilului de serviciu, unde a pus în cutia în care se afla aparatul „Drager” 2 (două) bancnote nu nominalul de 50 euro, în total suma de 100 euro, pentru a nu fi supus testării alcoolscopice și să nu fie documentat pe faptul că, conducea motocultorul în stare de ebrietate. Atunci lui ***** I s-a comunicat că, ceea ce încearcă să facă este o acțiune contrară legii și poate fi tras la răspundere penală, fiindu-i explicate prevederile art. 325 din Codul penal, însă ultimul își continua acțiunile sale ilegale. Din motiv că, l-au avertizat, i-au comunicat că, a comis o faptă ilegală, apoi au solicitat la fața locului grupa operativă a IP ***** pentru documentare cazul dat (f.d.11-14);

-declarațiile martorului ***** , depuse în cadrul urmăririi penale și din care rezultă că, la moment deține funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare a Inspectoratului de Poliție ***** , în grad special de agent-principal. La 25 aprilie 2024, a fost implicat în serviciul de reacționare operative „*****” din cadrul Inspectoratului de Poliție ***** împreună cu subofițerul superior al Serviciului Patrulare a Inspectoratului de Poliție ***** , ***** , cu automobilul de serviciu de model „*****” cu n/î „*****”. După masă în jurul orelor 16:50, a avut o solicitare în sat. ***** r-nul ***** , unde s-a deplasat împreună cu colegul ***** și au documentat cazul la care au fost solicitați. După ce au finisat de documentat cazul la care s-au deplasat în sat. ***** r-nul ***** , au urcat în automobilul de serviciu și s-au deplasat să patruleze străzile din satele din vecinătate a sat. ***** r-nul ***** . În jurul orelor 18:50 deplasându-se cu automobilul de serviciu pe traseul L-268 spre ***** , au observat că, din direcția de deplasare ***** r-nul ***** spre ***** r-nul ***** se deplasa un motocultor, care se deplasa haotic pe traseu. Atunci a fost conectat girofarul la automobilul de serviciu, iar motocultorul a fost stopat pentru a fi verificată cauza deplasării acestuia haotic pe traseu. După ce motocultorul a fost oprit, el și cu colegul său s-au apropiat de acesta, unde s-au prezentat, după care acesta a fost întrebat dacă are asupra sa vrun act de identitate. Atunci conducătorul motoculturului s-a prezentat ca ***** , domiciliat al sat. ***** r-nul ***** . În timpul discuțiilor cu ***** , de la acesta s-a simțit un miros specific de alcool din cavitatea bucală, pe lângă

toate acesta mai avea și o vorbă neclară, fapt din care a apărut o bănuială că, dînsul se află în stare de ebrietate. ***** fiind întrebat dacă a servit sau nu băuturi alcoolice, acesta a recunoscut faptul că, a servit băuturi alcoolice și anume 3-4 pahare de vin. Auzind despre faptul că, ***** a recunoscut că a servit băuturi alcoolice, după care a urcat la volanul motocultorului, i-au comunicat acestuia că, a încălcat prevederile art. 233 alin. (3) din Codul contravențional, totodată l-au informat că pentru încălcarea dată i se va întocmi un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 233 alin. (3) din Codul contravențional. Atunci i-au spus lui ***** să-i prezinte buletinul de identitate, la ce acesta i-a comunicat că, acesta este acasă. Atunci colegul său ***** a mers cu ***** la el la domiciliu, ca să-și eie buletinul de identitate, iar singur a rămas pe loc unde a fost stopat motocultorul. În scurt timp colegul său ***** și ***** au revenit înapoi. Atunci lui ***** , i-au adus la cunoștință că, urmează să fie supus testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager”, pentru a constata concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către acesta. Atunci s-au apropiat de portbagajul automobilului de serviciu unde era amplasat aparatul „Drager”, colegul său ***** a început să filmeze cu telefonul său mobil de model „*****” pentru a fixa momentul testării a lui ***** . Atunci a deschis cutia în care se afla aparatul „Drager” și atunci ***** s-a apropiat de portbagajul automobilului de serviciu, unde a pus în cutia în care se afla aparatul „Drager” 2 (două) bancnote nu nominalul de 50 euro, în total suma de 100 euro, pentru a nu fi supus testării alcoolscopice și să nu fie documentat pe faptul că, conducea motocultorul în stare de ebrietate. Atunci lui ***** i-a comunicat că, ceea ce încearcă să facă este o acțiune contrară legii și poate fi tras la răspundere penală, fiindui explicate prevederile art. 325 din Codul penal, însă ultimul își continua acțiunile sale ilegale. Din motiv că, l-a avertizat, i-a comunicat că, a comis o faptă ilegală, apoi a solicitat la fața locului grupa operativă a IP ***** pentru documentare cazul dat (f.d.15-18);

-proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.04.2024, înregistrat în R-1 al IP ***** cu nr. 0151 din 25.04.2024 (f.d.3);

-raport despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 25.04.2024, înregistrat în R-2 al IP ***** cu nr. 1613 din 25.04.2024 (f.d.4);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului, și planșele fotografice efectuat la 25.04.2024 pe Tr. L-268 ***** , în automobilul de model ”*****” echipaj de patrulare ***** , unde în portbagaj pe aparatul Drager sunt amplasate 2 bancnote cu nominalul de 50 euro (f.d.5-9);

- ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 02.05.2024, conform cărora au fost ridicate 6 înregistrări video de la ***** , angajat al IP ***** (f.d.19-21);- procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.05.2024, conform căruia a fost examinată înregistrarea video din 25.04.2024, ridicată de la angajatul poliției ***** din cadrul IP ***** (f.d.22);

-ordonanță de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă și anexarea la cauza penală din 02.05.2024, fiind recunoscut în această calitate DVD-R de model ”Omega” ce conține 6 înregistrări video, ridicată de la angajatul IP ***** (f.d.23);

-proces-verbal de examinare a obiectului din 02.05.2024 (f.d.24);

-tichet „Drager” pe numele ***** din 25.04.2024 ora 20:15 (f.d.25);

-ordonanță de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă și anexarea la cauza penală din 02.05.2024, fiind recunoscut în această calitate tichetul „Drager” pe numele ***** din 25.04.2024 (f.d.26);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2024 conform căruia a fost examinate 2 bancnote de nominalul 50 euro cu seria: ***** și ***** (f.d.30-33, tabelele fotografice se anexează și plicul nr. 2 în care e află 2 bancnote se anexează);

- ordonanța din 16.05.2024 de recunoaștere în calitate de corpuri delictive, prin care au fost recunoscute în această calitate două bancnote cu nominalul 50 Euro (f.d.34);

- precum și alte documente anexate la materialele cauzei, care coroborate cu declarațiile participanților la proces constituie probe utile, pertinente și concludente, formând un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția inculpatului ***** , fiind puse de instanță la baza sentinței.

Inculpatul ***** , fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, conform regulilor de audiere a martorului, pe lângă faptul că a recunoscut probele procurorului acumulate în cadrul urmăririi penale, a mai declarat că, la 25 aprilie 2024 împreună cu un prieten pe nume ***** au mers în ***** la pescuit. Acolo au servit vin și fiind cu totoculorul s-a urcat la volan și s-a pornit spre casă. În dum a fost stopat de poliție și suspectat de consum de alcool. Pentru a nu fi documentat a oferit agentului constator mită în sumă de 100 euro. Regretă cele comise, solicită să nu fie pedepsit aspru cu pedeapsa minimă.

Analizând cumulul de probe, instanța de judecată consideră vina inculpatului ***** în comiterea infracțiunii este demonstrată integral.

3. ÎNCADRAREA JURIDICĂ.

Analizând cumulul de probe, instanța ajunge la convingerea că vina inculpatului ***** a fost dovedită deplin în cadrul ședinței de judecată și acțiunile lui corect încadrate în baza art. 325 alin. (1) CP al RM, fiindcă el prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de corupere activă, exprimată prin darea unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

4. PEDEAPSA.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și

nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile articolelor 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul

să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispușe la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482- a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenție, care se pedepsește pentru persoană fizică cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art. 76 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante, iar potrivit art. 77 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe agravante.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, inculpatul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

După această denotație, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune gravă, de persoana inculpatului, care la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, nu

are la întreținere copii minori, s-a căit de cele comise, precum și de faptul că inculpatul nu este de la prima abatere a legii penale.

Conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, și de noile limite după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) din Codul penal este una gravă, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului *****, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 325 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu amendă în mărime de 2 000 mii unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul a 100 000 (o sută mii) lei.

Totodată, potrivit art. 90 alin.(1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Drept motive ce servesc la dispunerea condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei instanța la fel reține că, inculpatul nu prezintă gradul de pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, suspendarea condiționată ar permite realizarea mai efectivă a scopului pedepsei, iar pedeapsa și-ar atinge scopul în cazul în care inculpatul va continua să se afle în mediu social obișnuit.

Prin urmare, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, ținând cont de scopurile pedepsei penale specificate la art. 61 din Codul penal, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reînțoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Prevenirea comiterii infracțiunilor presupune și limitarea într-un fel sau altul a unor drepturi și libertăți, care ar minimaliza posibilitatea comiterii infracțiunii. Având în vedere cele specificate, în considerarea că suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin sine va produce efectul reeducativ pentru inculpat.

Astfel, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, instanța consideră că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului *****, poate fi atins fără executarea pedepsei stabilite în privința acestuia. Respectiv, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa în penitenciar, stabilindu-i un termen de probațiune de 1 (un) an. În conformitate cu prevederile art. 90 al. 6) pct. a) din Codul penal, în perioada de probațiune, ***** se obligă: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

5.MĂSURA PREVENTIVĂ.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pînă la rămânerea definitivă a sentinței, iar partea apărării nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului ***** nu este aplicată o măsură preventivă.

În drept, instanța menționează că în temeiul art. 329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatei, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol. În acest mod, instanța statuează că pînă când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Instanța menționează că în virtutea faptului că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu amendă, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, totodată instanța reține că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, iar aplicarea unei măsuri preventive non privative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop atât asigurarea punerii în

executare prompt a sentinței, cât și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

6. MIJLOACELE MATERIALE DE PROBĂ.

Conform art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penal, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

Potrivit art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penal, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din materialele cauze se atestă că, prin ordonanța privind recunoașterea documentelor în calitate de mijloc material de probă din 02 mai 2024 au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anexate la cauza penală un DVD-R de model "Omega" ce conține 6 înregistrări video, ridicată de la angajatul IP ***** (f.d.23) și un tichet „Drager” pe numele ***** din 25.04.2024 ora 20:15 (f.d.25);

Instanța de judecată reține că, mijloacele materiale de probă enunțate mai sus, în temeiul art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penal, după rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi păstrate la dosar.

7.Cheltuieli de judecată nu au fost stabilite.

8. CORPURILE DELICTE.

Potrivit art. 397 CPP dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la confiscarea specială.

Conform art.106 din Codul penal, confiscarea specială, constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.2. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; c) deținute contrar dispozițiilor legale; d) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Examinând materialele cauzei, instanța de judecată atestă că prin ordonanța din 16.05.2024 a fost dispusă recunoașterea în calitate de corp delict în cauza penală nr.2024220111: 2 (două) bancnote cu nominalul 50 euro, care sînt anexate la materialele cauzei penale f.d.33.

Astfel, ținând cont de calitatea mijloacelor bănești stabilite de organul de urmărire penală și de categoria infracțiunii comise, prin care s-a atentat la relațiile sociale cu privire la contracararea oferirii banilor persoanelor publice în schimbul acordării unui comportament favorabil, instanța de judecată ajunge la concluzia că, corpurile delict-mijloacele bănești enunțate supra, se încadrează în limitele exhaustive a prevederilor art.106 din Codul penal, fapt pentru care se va dispune confiscarea acestora în contul statului..

În conformitate cu art. 364¹, 384, 389, Cod Procedură Penală, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă :

***** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi coroborat cu art. 80¹, alin. (2) CP i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei MD.

În conformitate cu art. 90 CP al RM executarea pedepsei urmează a fi suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 (unu) an cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6), pct. a) din Codul penal, în perioada de probațiune ***** se obligă să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra executării de către ***** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică în privința lui ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă a fi păstrate în continuare la dosarul penal.

Corpul delict: - 2 (două) bancnote cu nominalul 50 (cincizeci) Euro cu seria: ***** și ***** în total mijloace bănești în sumă de 100 (o sută) Euro, care se păstrează la f.d. 33, care au fost recunoscute în calitate de corp delict și se află la materialele cauzei, în temeiul art.106 din Codul penal, se supune confiscării speciale în folosul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.

Sentița cu drept de recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă, în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătorei Bălți (sediul *****).

Sentița motivată pronunțată public la 03 iulie 2024.

Președintele ședinței,
Judecător

Hristina Craveț